

Comèdia

«Què ha canviat perquè Rivera passi de l'abstenció al sí? Rivera diu que justament canvien ells perquè no ha variat res»

Sembla una jugada assajada. Una petició d'aquelles que feia un antic anunci de l'antiga caixa de Barcelona: demana'm el que vulguis. El dia abans que es reunissin Rivera i Rajoy, el líder de Ciutadans va sortir a fer la seva llista. I vistes les peticions costava de creure que allò amoïnés massa el president en funcions. 6 punts, entre els quals no hi ha per cert que Rajoy faci una passa al costat, cosa que des de Catalunya s'hauria entès molt bé, però que Rivera no ha volgut exportar cap a la política espanyola. La regeneració sota l'aparença, quatre grans principis als que costa dir que no. Grans idees, algunes de les quals ja s'apliquen, i d'altres que per molt que s'assumeixin no es duran mai a la pràctica. Fins i tot la que podria semblar més incòmoda pel PP: la comissió sobre el cas Bàrcenas, en cas que s'accepti no es deurà posar en marxa, si més no mentre hi hagi el judici sobre aquest escàndol de la comptabilitat en B, que es preveu pel mes d'octubre.

Rajoy sense corbata, com dient per molt que em vulguis apretar Riverita, no m'intimides. He vingut tot i estar de vacances. O la de no cal que m'escarrassi perquè aquest ja el tinc guanyat.

Què ha canviat perquè Rivera passi de l'abstenció al sí? Rivera diu que justament canvien ells perquè no ha variat res, perquè Pedro Sánchez aquest sí que fa vacances de fa setmanes, i ha desaparegut de la circulació. Ell i Iglesias que sembla que es llepa les ferides del que havia d'haver estat, i pronosticat per enquestes, cis inclòs, el sorpasso del segle. Només a Catalunya han repetit escons i vots, els mateixos que hi hauria en unes terceres eleccions.

Però no hi deuran arribar. L'executiva popular de dimecres vinent, un tràmit. Comèdia. Els telèfons cremen. Ha cremat el de Rivera, amb trucades dels poders més poderosos, amb trucades de Brussel·les, de Berlín... Qui desbordarà responsabilitat. Ciutadans diuen que volen assumir el paper de contribució a la governabilitat que havia jugat tants anys CiU. Ara sense grup, i buscant el seu lloc al Congrés. Ni peix, ni cove, i també ni puta, ni ramoneta.

En tot cas aquest paper, aquesta funció, altrament dita la de frontissa és tan acceptada com el bipartidisme en el seu moment. I en funció de qui guanyi es fa governar al més votat o a qui sumi. Ciutadans ja ho ha provat amb uns, i ara amb els altres. Però no en fan prou: 137 i 32 fan 169, i 1 dels Canaris 170. En necessiten 6 més. D'on sortiran ara que s'acosten eleccions a Euskadi i Galícia? Marxaran dels bancs del PSOE en un atac de responsabilitat filipista (de Glz)?

Ho podem seguir sense desconnectar, sense fer vacances. No fos que en tornar ja estigués tot dat i beneït.